

[Brixtofte]

folk selv afgøre dette spørgsmål og ikke overlade det til organisationerne at spænde ben for den enkeltes frihed til selv at vælge.

Et andet område, hvor vi mener der bør laves om, er inden for tilskuddene til pasning i daginstitutioner. Det viser sig nemlig, at det fortrinsvis er de bedst stillede familier, der får de meget store offentlige tilskud. En nyoprettet vuggestueplads koster i dag omkring 60.000 kr. i driftsudgifter og forrentning af anlæg. Af de 60.000 kr. pr. barn pr. år betaler familierne kun 10.000–14.000 kr., og i den senere tid har det endda været sådan, at pristoplovene har grebet ind og forhindret kommunerne i at rette op på disse forhold ved at nedsætte tilskuddene. For mange familier er der altså tale om, at for hver gang man får passet et barn i en institution, får man et tilskud fra det offentlige på mellem 40.000 kr. og 50.000 kr. om året.

I Farum kommune har man gennemført en undersøgelse, der viser, hvilke indtægter familier, som får passet deres børn i institutioner, har, og undersøgelsen, der bygger på 1978-husstandsindtægterne, viser, at 60 pct. – 60 pct. – af forældre med børn i institutioner havde mere end 125.000 kr. i skattepligtig indkomst – jeg understreger, at det var skattepligtig indkomst – og det viser altså, at en meget, meget stor del af de mennesker, der modtager disse store tilskud, har meget store indtægter og hører til de bedst stillede i vort samfund.

Der er andre undersøgelser, herunder fra Danmarks Statistik, der viser samme tendens, og derfor mener venstre – vi stillede også i forbindelse med finanslovsafstemningerne forslag herom – at tilskuddene må nedbringes, således at forældre med store indtægter selv skal betale en større del af udgifterne til børnepasning.

Dermed vil man lave om på byrdefordelingen mellem dem, der passer deres børn selv, og dem, der får passet deres børn i institution, ikke fordi vi ønsker at presse det i den retning, at man ikke, hvis man ønsker at have to job, tager dem, men vi vil give større økonomisk frihed for de enkelte til at vælge, om de ønsker den ene eller den anden løsning. Sådan som det er i dag, presser samfundet mange til at vælge to heltidsjob, fordi der er et så stort tilskud til pasning af deres børn i institution.

Jeg understreger, at samtidig med at man forhøjer forældrebetalingen, bør man naturligvis også forhøje grænserne for fripladser, således at man lader flere af de dårligst stillede familier få gratis pasning, mens man altså lader prisen for de velstillede gå i vejret.

Hvis venstres tanker på de to områder gennemføres, føler jeg mig overbevist om, at der vil være flere familier, der får mulighed for at have mere tid sammen med deres børn, og det vil være til glæde for børnenes fremtid.

Det er i den forbindelse ganske væsentligt at understrege, at venstre ikke med disse forslag ønsker, at vores familiepolitik i særlig grad skal sigte på, at det er kvinderne, der skal være hjemme og passe børnene. I et liberalt samfund med ligestilling mellem kønnene vil det være lige så naturligt, at det er manden, der tager sig mest af børnene, som at det er kvinden.

Et tredje område, som vi kommer til at diskutere meget, er barselorlov. Der er jo kommet en række forslag om at give udvidet barselorlov og forbedrede ordninger på en række områder. Jeg vil sige, at for venstres vedkommende mener vi ikke, at der generelt er råd til store fremskridt på dette område. Vi må erkende, at vores økonomi er i en meget ringe stand, og derfor vil det være svært at skaffe økonomiske midler til store, generelle forbedringer. Det, som venstre prioriterer højest, er, at der gives den samme barselorlov for alle; det er ikke tilfældet i dag. Det gælder jo for lønmodtagerfamilier, at de har 14 ugers dagpengegivende barselorlov, medens f.eks. selvstændigt medarbejdende ægtefæller, hjemmearbejdende ægtefæller og de, som adopterer børn, har langt mindre. Ifølge venstres forslag ønsker vi, at alle får 14 uger.

Til sidst vil jeg sige, at det mest børnefjendtlige, man kan gøre, er ikke at løse vores økonomiske problemer i de år, som vi er inde i. Hvis vi overlader til børnene og de unge senere at skulle betale den kæmpegæld tilbage, som vi stifter i disse år, er man for alvor børne- og ungdomsfjendsk. Venstre er parat til at medvirke til, at man ikke overlader denne gæld til vores efterkommere, for så vil det virkelig gå ud over børn og unge. Venstre er parat til at være med til at løse problemerne, således at vi ikke lader sorteper gå videre til de kommende generationer.